C. C. P. M. R. INV. Nr.
P.II. 714
Nr.

Taxa postală plătită în numerar, confo
aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 30.520 19

Nr.

Anul IV Nr. 1-2 Mai 194

ROMÂNIA EROICĂ

Revistă pentru promovarea românismului

Director: ION COLFESCU-DELATURDA Red. și Ad-ția: Str. Antim

P. 191.853

„EXCELSIOR"
Institut de Arte Grafice și Editură. — Str. Batiștei No. 27 A.
— BUCUREȘTI —

CONTINUTUL:

România Eroică . . . . . Fraternitatea Româno-Germană
I. D. Pietrari . . . . . Rezervistul
Dr. Ioan Al. Bran-Lemeny . . Cele zece porunci ale omului regenerat
Virgil Huzum . . . . . Rondelul Jertfei
Ion Colfescu-Delaturda . . . Infiltrațiunile streine și Spiritul iudeo-masonic, — Suprema preocupare.
Al. Bilciurescu . . . . . Primăvara.
Gh. Făcăoaru . . . . . Comunismul iudaic în Rusia.
Virgil Huzum . . . . . Imnul Vânătorilor de Munte.
N. Istrate . . . . . Marea reformă a Statului: *Așezările noastre pentru o Românie Nouă*
România Eroică . . . . . In al șeaselea an de existență

Din cauze independente de voința noastră revista nu s'a putut tipări la timp pe luna Mai

„Numai aceia vor purta titlul glorios de educatori ai generațiilor de mâine, cari vor fi în același timp eroi spirituali ai neamului în care au văzut lumina zilei"
(Din „Spirit și Materie" *I. Colfescu-Delaturda*).

R. 191.853

Anul VI Nr. 1 — Mai 1942

ROMANIA EROICA

Revistă pentru promovarea Românismului

Director Ion Colfescu-Delaturda | APARE LUNAR | Redacția și administrația București, Str. Antim, 19 Telefon 3.25.59

Abonament: Pentru Instituții culturale și particulari: 500 Lei anual Pentru Autorități 2000 Lei anual și 3000 Lei pentru Industrii

Fraternitatea Româno-Germană.

Cei cari au asistat la defilarea de 10 Mai dela București din acest an au putut vedea unități mixte germano-române cu comandanții lor în frunte, dublați. Surpriza a fost extraordinară. Iar impresia s'a putut constata prin aplauzele frenetice ale publicului. entuziasmat până la delir. Au defilat unități în rânduri de câte opt; patru germani și patru români, cu comandanții lor în frunte; un german și un român.

Cei ce au dispus această manifestare externă de frățietate româno-germană n'au putut decât să confirme prin gestul lor inspirat sentimentul unanim al țării, al românilor de pretutindeni. Gestul are în adevăr o semnificație adâncă. El întruchipează un eveniment epocal care se cuvine să fie pus în adevărata lui lumină.

Gestul acesta nu e o manifestație protocolară. El a eșit, nu numai din voința comandanților, ci din inima și sufletul popoarelor respective, din geniul lor spiritual ancestral. Cei ce l-au adus la îndeplinire nu au făcut decât să i se conformeze, români sau germani.

Gestul acesta reprezintă un eveniment epocal, pentrucă el simbolizează Europa cea nouă. Nu numai la noi, ci pretutindeni se schițează această apropiere frățească între neamurile europene. Apare la orizont o nouă mentalitate. In locul certurilor mărunte și a granițelor chinezești, își face loc uniunea, solidaritatea internațională europeană.

Intre europenii autohtoni nu pot exista divergențe, atât de grave, încât să justifice dușmănia perpetuă și autonimicirea. Nu **numai atât, dar, prin moștenirea lor congenitală, prin sângele** care le curge în artere, prin toată structura lor spirituală, sunt destinați a forma o singură unitate de luptă și de afirmare în viața intercontinentală.

Dacă europenii au fost divizați până acum în tabere adverse, aceasta se datorește influențelor nefaste ale unui trecut întunecat, îmbâcsit cu puternicele infiltrațiuni ale hoardelor de pe pustele dela răsărit și al iudeo-masonilor.

BIBLIOTECA CENTRALA UNIVERSITARA

Gestul dela 10 Mai 1942 simbolizează ivirea zorilor, redeşteptarea Europei, regenerarea, eliminarea din sânul ei a tot ce e străin de firea ei genuină; acest gest simbolizează faptul epocal că Europa va palpita de aci înainte prin propriul său geniu, că va deveni de fapt *ea însăş*.

Dar acest gest mai simbolizează şi altceva de mare importanţă pentru noi. Acest gest simbolizează faptul că ne găsim în primele rânduri ale făuritorilor Europei celei noui, că suntem angajaţi din plin cu toate puterile noastre fizice şi spirituale la această măreaţă operă, că ni se recunoaşte măreţia gestului notru, că am pătruns adânc în inima şi sufletul aliaţilor noştri, că facem corp comun cu ei, că marele popor german, care contribue în gigantica luptă la care suntem angajaţi cu partea leului, ne are la inimă şi la suflet.

Dar câte nu simbolizează acest gest, petrecut pe teritoriul nostru, la cea mai mare sărbătoare naţională pe care o avem şi la momentul cel mai grav pentru soarta şi viitorul nostru!

Europa a Europenilor! Mare şi fecundă operă!

Deja depe acum apare la orizont colaborarea strânsă între marele popor constructiv care e poporul german şi popoarele mediteraneene din cari facem şi noi parte prin sângele şi întreaga noastră structură spirituală.

Gestul dela 10 Mai 1942 simbolizează colaborarea perpetuă şi fecundă dintre noi şi germani, restabilirea valorilor în sud-estul european, lumina care s'a făcut în jurul nostru, dreptatea noastră integrală, valoarea noastră ca putere constructivă în concertul celorlalte popoare.

De aci marea emoţie cu care a fost primit acest gest. Popoarele, prin subconştientul lor profund, simt pulsul vremei şi se conformează lui. Faptul e dovedit din plin prin ultimile manifestaţiuni româno-germane. In focul năpraznic al luptelor, inimile celor două popoare s'au topit, formând o singură inimă. Noi şi germanii nu mai suntem doi aliaţi, ci una şi aceeaş forţă pusă în serviciul dreptăţii umane, in serviciul refacerii totale a bătrânei Europe.

A lucrat din adâncuri subconştientul popoarelor noastre. A scos la suprafaţă forţele liberatoare, purificatoare. Aceste forţe lucrează în deplin consens cu geniul constructiv specific al fiecărui popor în parte. Deaceea opera va fi fecundă în urmări binefăcătoare, de lungă durată şi atingând cele mai intime fibre ale popoarelor respective.

Gestul dela 10 Mai 1942 reprezintă, prin el însuş, o lume nouă, o lume de dreptate şi de omenie, o nouă epocă în istoria omenirei, un nou şi gigantic pas spre înfrăţirea popoarelor.

Să fim mândri că suntem în centrul evenimentelor, că am cucerit prin eroismul nostru neprecupeţit inima marelui popor german, că ne-am impus ca putere făuritoare de istorie

de prima categorie, cucerind în acelaş timp, respectul prietenilor gi groaza duşmanilor.

Gestul dela 10 Mai 1942 să ne rămâe în minte ca un simbol de pace şi de fraternitate. Germanii ne-au cucerit nu numai stima, ci inima. Astăzi nu există român căruia să nu-i tresalte inima de simpatie când îi ese în drum un brav soldat al Marelui Reich.

Suntem în pragul marei ofensive dela răsărit. In ce priveşte pe români şi pe germani, trebue să constatăm că nu vor constitui două armate, ci un singur trup şi un singur suflet animat de dragoste nețărmurită reciprocă şi de aceleaşi sfinte idealuri. Sub acest semn va veni *Marea Victorie*.

Pe frontul extern, caşi pe cel intern, fraternitatea germano-română e un fapt împlinit, cu atât mai fecund, cu cât el ese din adâncul subconştientului celor două popoare şi e pecetluit cu jertfa de sânge de pe câmpurile de bătălie.

România Eroică

REZERVISTUL

.....

Lăsaţi-mă să lupt. Sunt tânăr încă!
Mai pot să ţiu o armă şi să trag.
Mi-e dragă lupta, iureşul mie drag,
Ca vulturului sborul depe stâncă.

Vom dăinui prin faptele 'ndrăzneţe
Nu 'ntrebi cât de voinică e pădurea —
Nici dacă-i multă; ci slăveşti securea,
Ce-a pus-o jos cu-a vrerei tinereţe.

I. D. Pietrari

Inventar nr. 2311

Cele zece porunci ale omului regenerat

Când în numărul anteprecedent al acestei reviste — singura în țară care reprezintă integral și competent, noua spiritualitate necesară renașterei interne și externe a României, — am făcut propunerea ca vajnicul și dinamicul ei director, D. Ion Colfescu-Delaturda, să redacteze un memoriu, care să constitue o icoană fidelă a gândurilor, sentimentelor și sugestiilor adevăratei elite a acestui neam, nu mi-am făcut prea multe iluzii asupra posibilității lui de realizare. Dimpotrivă, eram aproape sigur, că el nu va vedea lumina zilei, din cauza atmosferei prea puțin propice pentru o acțiune spirituală, de presă, cu caracter particular.

Dar constatând un sistem îngrijorător în sânul vieții noastre naționale și sociale, adică simptonul apatiei, indiferenței și orbecăirei, față de evenimentele mari în curs, și de misiunea istorică a românismului, și cedând unui îndemn curat din adâncuri de conștiință — poate a poetului — am voit să pun măcar în discuție o problemă, care să mai trezească inimile și cugetele dintr'o ciudată amorțire!

Nu mă îndoiesc că acest minim rezultat l-am obținut, în anumite cercuri determinante, căci mare e forța imponderabilelor, de cari trebue să ținem seama, în viața publică și particulară, dacă nu voim să dăm în gropi.

Astăzi știm aproape cu toții că spiritul primează, că el fecundează, guvernează materia și produce faptele. Mai știm de asemenea că gândul bun, — singurul gând — se propagă pe unde eterice — spirituale — și dă naștere unei dâre de lumină, iar cel rău, — demonic — produce efecte contrare, de dizoluție și prăpăd. E o lege cosmică de care nu poate scăpa nimeni.

Războiul de astăzi își are originea în ideea de dominație universală a iudaismului — a poporului „ales", cu tendința vădită și exprimată — în Talmud — de a distruge creștinismul, prin orice mijloace. Cine nu a înțeles acest lucru până acum, nu merită să se numească, nici creștin, nici român, și nici măcar intelectual!

Dar, să fiu concis. Principiile sunt singurele faruri în clipele actuale. Ele trebue să fie bine precizate și urmate, căci valorează mai mult decât toate discursurile. Formulez aici zece porunci, dela cari nu se poate îndepărta niciun român care se pretinde fiu credincios al neamului său și al lumei celei noui care se naște:

1. — Să fii sincer cu tine însuți; să înveți să te cunoști și să surprinzi șoaptele conștiinței tale, pe care s'o urmezi, iar, când greșești, să regreți profund, și să-ți recunoști cinstit greșala.

2. — Să-ți îndepărtezi mai întâi bârna din ochiul tău și numai dupăaceea să arăți pe acelea din ochii altora.

3. — Să știi că nu ești român bun, dacă îți faci numai datoriea, — în zadar te-ai bate cu pumnii în piept. Pentruca să fii bun român, trebue să știi să și jertfești — și jertfa să simți că e o jertfă, și totuș să te bucure.

4. — Să lași la o parte orice orgoliu personal, căci istoria ne învață că orgoliul te surpă pe tine și prăbușește popoarele.

5. — Să știi că tineretul e acela care poartă flamurile; să netezești în mod cinstit drumul aspirațiilor lui; iar, dacă a ajuns pe căi greșite, să-l îndrumezi, căci de vină nu poate fi decât generațiile din cari a eșit, cari au alunecat mai întâi ele însele.

6. — Tu, tinere, să înțelegi că tinerețea nu e o virtute ,ci o fază biologică; virtute este însă să încărunțești în cinste. Această dovadă tu nu ai dat-o încă. La răspântie de lumi și de spiritualități, se cer oameni noui, dar să te ferești, tinere, a crede că între vârstnici sau bătrâni nu sunt și persoane de mare valoare morală și dinamică.

Dinamismul rezidă în suflet, în spirit, nu în corp. Să ne gândim numai la Mareșalul Pétain!

7. — Să știi că iudaismul e dușmanul de moarte, milenar, al creștinismului și agentul universal de dizoluție și prăpăd, că cine se încărdășește cu jidanul își pregătește mormântul.

8. — Române, să-ți dai seama că sângele raselor inferioare constitue pentru neamul nostru o mare primejdie. Inlături cu elementele de origine nomadă! Problema elementelor de origină asiatică, caşi cea iudaică, trebue rezolvată imediat și radical.

— Francmasoneria e minciuna întrupată, iar masonului i se poate aplica formula: *„Vorbești, deci minți"*, — după cum ne spune D. Cezar Petrescu în cartea sa *„Conspirația Lojilor"*.

Fii treaz române!

10. — Credința în Dumnezeu să fie axa vieții tale, iar piedestalul tău politic și social să fie contribuția ta de fiecare clipă, — sinceră și neprecupețită și isvorîtă din adâncurile ființei tale — la lupta gigantică a *Puterilor Luminei*, cari vor creea

o Românie nouă, puternică şi regenerată, şi Europa de mâine, nouă, eroică şi renăscută.

Aceste zece porunci ar trebui să fie difuzate pretutindeni. Rugăm pe D-l Colfescu-Delaturda să se facă interpretul nostru.

Dr. Ioan Al. Bran-Lemeny

Rondelul Jertfei

.....

Jertfa celor din morminte
A fost drum spre mântuire,
Faptă fără de cuvinte,
Jertfa lor a fost iubire.

Infruntând moartea cuminte
Au dat vieţii strălucire,
Jertfa celor din morminte
Ne aduse desrobire.

Veşnice în amintire
Sunt slăvite umbre sfinte,
In smerită regăsire
Viaţa noastră nu desminte
Jertfa celor din morminte.

Virgil Huzum

Infiltraţiunile streine şi Spiritul iudeo-masonic, — Suprema preocupare.

Din nou bătrâna Europă sângerează din greu, în părţile răsăritene. Cauza: Aceiaşi mongoli de stepă cari în decurs de milenii i-au turburat existenţa. E adevărat că aceşti mongoli se numesc azi ruşi sau bolşevici, dar important e, nu numele ce poartă, ci mentalitatea care-i animează şi sângele care le curge în vine. Odinioară un apusean de seamă a spus cu privire la ruşii cari ne frecventau pe vremuri în timp de pace: „Zgârie-l pe rus şi vei găsi în el tartarul". In decursul veacurilor mongolii de stepă cari ne-au vizitat au purtat şi ei diferite numiri în diferite timpuri, dar toţi s'au ilustrat prin aceleaşi caractere: sălbaticul încapabil de creaţiune, de viaţă spirituală, omul obtuz, parazit, distrugător de civilizaţie şi cultură, exploatator barbar al muncii altora, distrugător de suflete omeneşti, purtător de sclavie şi de mizerie umană.

Pentru turmele aceştea de sclavi cari sunt populaţiile din nordestul european nu importă originea etnică a conducătorilor. Până mai eri îi exploata o pătură subţire de origine străină turanizată ca spirit şi în parte ca sânge. Astăzi îi conduce o bandă de jidani, cu inevitabilele coade de topor. Fapt este că întregul conglomerat rusesc constitue o masă informă, o turmă necuvântătoare de sclavi, o pleavă umană, un instrument las în mâna stăpânului, oricare ar fi el.

Pe turanic, ori unde-l vei pune, va apare cu mentalitatea lui de despotism barbar sus şi de pleavă umană jos. Acesta este felul lui de a fi. Turanicul de sus nu poate vedea decât sclavi jos şi sclavul de jos nu poate vedea sus decât pe despotul crud şi hrăpăreţ. Aceste caracteristice le putem vedea din belşug şi la turanicii cari s'au infiltrat în jurul nostru. Cei de sus nu pot trăi fără privilegii, fără a degrada, exploata şi martiriza pasta umană ce le-a intrat în ghiare, iar această pastă tinde de a se transforma, sub această presiune barbară, într'un conglomerat amorf, fără busolă şi fără voinţă proprie.

Mongolul de pustă, autentic sau captat, oriunde-l vei întâlni, se va prezenta cu aceste caracteristice. Imi amintesc de un fapt petrecut cu câţiva ani în urmă într'o mare comună din Basarabia

de sud de origine tătărească. Eram oaspele unui judecător din localitate. Stam de vorbă în faţa casei lui într'o zi frumoasă de vară. La un moment dat apare un locuitor cu o petiţie în mână. Se aşează în genunchi în ţărâna străzii şi în această postură, cu bustul aplecat până la pământ, prezintă petiţia judecătorului

Această mentalitate despotică destructivă de pastă umană se potriveşte de minune cu mentalitatea despotică, degradantă şi dizolvantă de vaolri umane care animează pe jidan. De aceea în Rusia turanică cărdăşia între jidani şi ceilalţi despoţi produce roade destructive atât de bogate. Şi deaceea şi în restul Europei, acolo unde spiritul destructiv mongolic de stepă domină, jidovimea şi despoţii locali fac corp comun, după cum fac corp comun şi sclavii de jos cu pleava jidovească.

Acesta e mongolul de stepă. Despot obtuz, arbitrar şi nemilos, sus; brută necuvântătoare, jos. De când îi cunoaşte istoria, despoţii aceştia nu s'au prezentat în altă postură. Când, graţie acestui sistem de jaf şi teroare exercitat de sus şi de supunere resemnată de jos, au reuşit să intemeeze vaste imperii, acestea nu au durat decât o clipă şi s'au risipit ca fumul în vânt, lăsând în urma lor numai jale şi ruine. Atunci când au durat totuş, aceasta nu s'a datorat lor, ci sângelui autohton pe care au reuşit să-l capteze şi să-l pue în serviciul lor. Creaţiunea nu e de atribuţia acestor mongoli, ci numai destrucţia şi prăpădul.

Acum Europa se găseşte încleştată pe viaţă şi pe moarte cu hoardele dela răsărit. Dar problema nu se rezumă numai la nimicirea acestor hoarde. Va trebui să curăţim terenul şi de miasmele pe cari le-au lăsat în urma lor în decursul veacurilor. Această curăţire generală se impune cu atât mai mult cu cât sclavajul mongolic cu despotismul pervers iudaic a reuşit să infesteze cu aceste miazme destructive întregul glob şi să aminţe din plin cultura europeană şi binefacerile creştinismului, omul sclav, omul animal necuvântător, omul instrument orb în mâna puterilor diavoleşti destructive fiind deja în parte pregătit pe marea întindere pe care o reprezintă imperiul moscovit, şi împins spre o nouă invazie care a întrecut pe toate cele din trecut.

Imensitatea pericolului nu se poate să nu ne ia vălul de pe faţă. Acum nu mai poate fi vorba de neutralitate sau de „nebeligeranţă" pentru nimeni. Acum toţi trebue să ne încordăm puterile pentru distrugerea monstrului. Soarta noastră a tuturor se fierbe în acelaş cazan. Cel care stă în inactivitate e un trădător al cauzei comune şi trebue tratat de comunitatea europeană ca trădător în ţară inamică.

Dar nu trebue să pierdem din vedere că acest război trebue purtat pe două fronturi: Cu armele în mână pentru distrugerea hoardelor dela răsărit şi cu armele spiritului, pentru a curăţi

continentul de miasmele otrăvitoare cu cari l-au infestat, vechi sau noui.

Acum nu mai încap camuflări, nici complicităţi interesate, nici consideraţiuni de moment. Acum problema se pune net: Sau cultura şi civilizaţia creştină pune stăpânire definitivă pe lume, sau anarhia moscovită şi plutocraţia iudeo-masonică vor reuşi să distrugă focarele de cultură şi de spiritualitate creatoare, cu cari europenii se mândresc de veacuri şi cari au transformat. luminat şi pus în valoare, întreaga suprafaţă a globului. Nu există altă eşire. E o luptă unică, o luptă de început de ev nou, o luptă de răscruce cum n'a mai fost alta în istorie.

Hoardele dela răsărit vor fi nimicite de armatele viteze germano-aliate. Problema Europei şi a lumei rămâne însă întreagă. Reforma internă şi atmosfera ambiantă în care trăesc popoarele vor trebui refăcute în întregime. Spiritul mongolic de stepă, iudaismul şi plutocraţia şi toate produsele lor vor trebui să fie desfiinţate radical. Războiul acesta cere aceeaş energie şi pregătire, caşi cel dus cu arma în mână

Cel nedemn, cel oportunist, cel ce vrea să pescuiască în apă turbure, purtătorii vechilor păcate şi cei ce se camuflează, nu au ce căuta în această luptă.

Două aspecte ale problemei apar pentru noi la orizont: Crearea spaţiului vital pentru popoarele constructive europene şi nimicirea de pe continent a infiltraţiunilor mongolice şi a democraţiei iudeo-masonică. Pentru ambele aspecte atenţia trebue să ne fie îndreptată în primul rând asupra camuflărilor şi asupra necesităţii de a pune geniul pervers iudeo-tartaro-plutocrat în imposibilitate de a săpa din umbră noua clădire epocală a culturei europene şi mondiale.

In această gigantică luptă trebue să avem în vedere că e suficient a se lăsa o portiţă deschisă undeva, un călcâi al lui Ahile, pentruca să se pue încă de pe acum bazele viitoarelor turburări şi războae. Şi întrucât ne interesează în primul rând teritoriile şi situaţiile moştenite în sud-estul european, trebue să avem ochii aţintiţi asupra acestor teritorii. Dreptatea trebue făcută în raport cu noua spiritualizare, care răsare la orizont ca o mână binefăcătoare din grelele încercări ale războiului, în raport cu puterile spirituale constructive ale fiecărui conglomerat uman şi cu moştenirea lui ancestrală.

Nu trebue să se piardă din vedere că transformările adânci în pasta umană, care alcătuieşte diferitele popoare, nu se pot face de pe o zi pe alta; că ceeace purtăm în sânge ne stăpâneşte în decurs de milenii, cu toate eventualele aparente contrarii, ale hainelor de împrumut sau ale camuflărilor perverse; că războiul ce ducem e războiul culturei şi geniului constrctiv, nu al paraziţilor şi al camuflaţilor, nu al pescuitorilor

în apă turbure, în orice haină ar fi îmbrăcaţi şi sub orice aspect s'ar ascunde, nu al moştenirilor ancestrale destructive, cu cari a fost impânzit în decursul veacurilor acest teritoriu, cari au îngropat în pământ, în ruine, vechia lui civilizaţie.

Acest război e un război de refacere, de renaştere, de regenerare, de înlăturare a miasmelor destructive tartaro-iudeo-democratico-plutocratice pătrunse în cultura şi civilizaţia europeană. E un război de restabilire a valorilor, un război de purificare totală. Din acest război nu pot eşi organizaţiuni de stat, cari să perpetueze camuflat vechia stare de lucruri. Roadele îmbelşugate ale preţiosului sânge al naţiunilor beligerante, vârsat pentru renaşterea universală, nu pot fi caricaturizate. Vor trebui să-şi găsească pedeapsa toţi aceia cari se hrănesc cu aemenea infamii.

Europa a europenilor, demascarea şi nimicirea miasmelor de pe teritoriul ei, purificarea întregei Europe, eliminarea a tot ce e intrus cu nuanţă de tartar de pustă, de iudaism şi de plutocraţie trebue să fie lozinca zilei, pentrucă în fond nu se poate ajunge la alte rezultate.

Organizaţiile de stat de mâine se vor face şi ele sub imperiul acestui principiu. Europa a europenilor va trebui să fie mâine un fapt împlinit. Geniul ei ancestral va trebui să-şi reia rolul de conducător al culturei şi civilizaţiei universale, liber de astădată de amestecul miasmelor răufăcătoare. Spaţiul vital pentru fiecare popor arian va trebui să fie determinat în raport cu geniul constructiv arian care-l animează. Spaţii vitale nu se pot rezerva pentru intruşi, pentru puterile destructive, pentru strigoii trecutului, pentru pleava umană, care s'a înfiltrat de pe pustele dela răsărit cu specificul turanic. Iar în interiorul statelor nu se pot păstra nuclee de paraziţism, de iudaism şi de plutocraţie.

Toate acestea ne apar ca nişte axiome pentru ziua de mâine. Nu se poate să fie altfel, pentrucă ar fi să se pue de pe acum bazele distrugerii clădirei ce va eşi din război. Pleava umană care ne-a invadat dela nord nu va mai putea avea cuvânt în noua Europă. Nu i se va mai lăsa nici terenuri vaste, pentruca să se poată înmulţi la infinit ca buruenile de pe câmpurile nelucrate, nepuse în valoare de mâinile pricepute ale omului constructiv. Vastele terenuri vor trebui să aparţie de acum înainte geniului constructiv european. După cum se distrug buruenile şi se alege neghina din grâu, tot astfel se va da posibilitatea popoarelor constructive ca să se înmulţească şi să populeze pământul în detrimetru plevilor umane, cari l-au invadat până acum.

Este dreptatea imanentă, e ordinea, e armonia, e spiritualitatea creatoare, e munca constructivă, e geniul ancestral arian, care va pune stăpânire pe glob, pentru a-şi duce nestingherit mai departe opera lui milenară în detrimentul plevilor umane de pretutindeni.

La această măreaţă operă va trebui să participe geniul multimilenar al neamului nostru. Acestui neam va trebui să i se rezerve spaţiul vital al strămoşilor, purificat de toate elementele parazitare, de toată pleava umană care a reuşit să se infiltrize în decursul veacurilor şi să ne spurce căminurile. Deaceea opera de purificare interioară trebue dusă cu stăruinţă de fier înainte, cu aceeaş vigoare şi vitejie, cu care au ştiut să lupte şi să moară eroii noştri de pe câmpurile de bătălie.

Dreptatea imanentă, ordinea, armonia, spiritualitatea creatoare, munca constructivă, geniul nostru ancestral arian trebue să pue stăpânire efectivă pe noi toţi, să ne facă pe toţi conştienţi de drepturile şi datoriile noastre imperioase, să facă din noi toţi eroi ai faptei şi ai sacrificiului pe altarul neamului din care facem parte şi al Europei celei noui, pentru făurirea căreia se varsă din belşug şi fără precupeţire cel mai nobil şi mai curat sânge al nostru.

Ion Colfescu-Delaturda

Primăvara

.....

Din turnul b'ond al soarelui aprins
Cad săbii şi pumnale florentine. .
Ce zână despletită peste 'ntins
Asvârle ca la bal cu serpentine ?

Surâsul primăverilor brodează
Arpergii vegetale prin grădină...
Şi ciocârlia beată, lin amiază,
Clăteşte lin gâtleju-i cu lumină...

Al. Bilciurescu

Note din raiul bolşevic

Comunismul iudaic în Rusia.

Doctrina lui Marx, aplicată în Rusia, a dat rezultate pe cari multă lume nu le cunoaşte.

Comunismul rusesc a plămădit omul standard, omul mizeriei şi al ignoranţei: *minimum de trebuinţe, izvorîte dintr'un minimum de cultură şi civilizaţie!*

Timp de două decenii şi mai bine, şcoala primară din Rusia a funcţionat intens, cu 10 clase, în două cicluri. Cine absolva partea întâia —5 clase — ştia scrie şi citi. Aceasta mai ales pentru înţelegerea doctrinei iudeo-comuniste. Istoria şi Geografia se compuneau cu aplicaţie strictă la realizările regimului marxist. In manualele de şcoală proletară, nu se vorbeşte despre alte popoare, afară de „Revoluţia Franceză", căreia i se dă o largă desvoltare. In Manualele de Geografie şi Istorie, nu se vorbeşte decât despre U. R. S. S. şi realizările regimului, după dărămarea ţarismului. Regimul bolşevic al lui Lenin şi Stalin, este ridicat la rang de cult. Toate datele statistice sunt pline de fotografii şi date exagerate, menite să atragă sufletele copiilor şi să-i convingă pentru ideologia comunistă.

Tineretul comunist nu ştie dacă afară de Rusia mai lucrează vreun popor pentru ştiinţă, artă şi progres. Programele sunt astfel întocmite, încât copilul nu învaţă decât despre Rusia comunistă. Peste tot, programul şcolar este vădit tendenţios şi plin de mistificări. Pentru prima dată cred că, un popor a fost atât de falş şi de limitat informat în ceeace priveşte cultura. Exclusivismul rusesc, unit cu mistificarea tendenţioasă iudaică, n'a cunoscut margini.

Peste ruinele ţarismului s'a clădit o societate uniformizată în sărăcie şi mizerie.

I. — *Lucrătorul* a fost exploatat în fabrici; minţit că lucrează pentru fericirea lui şi a regimului comunist, care va aduce raiul pe pământ. El a fost asigurat că numai prin comunism îşi asigură cel mai mare beneficiu din munca lui. —

In realitate, muncitorul a fost obligat să muncească peste cele 8 ore de lucru, — principiu atât de mult speculat în teoriile socialiste — căci conducătorii minelor şi ai uzinelor i-au obligat să concureze la lucru cu cei mai viguroşi, aşa încât s'a

ajuns la o întrecere barbară şi ruinătoare pentru cel slab. — Şi toată această întrecere, fără posibilitatea de a se ridica din comunul colectiv dirijat spre acelaşi nivel de stat.

Hrana, locuinţele şi condiţiile de igienă sunt departe de ceeace au predicat comuniştii doctrinari. La Mariopol şi Zaporojeni am avut ocazia să vizitez cartierele muncitoreşti. Majoritatea muncitorilor au drept locuinţe un fel de bordeie în pământ, în cari omul intră ca într'o pivniţă. Numai acoperişul e la suprafaţă. Restul este o groapă în pământ, în care locuesc 2—3 persoane, cu câte 3—4 copii, cel puţin. Caracteristic pentru toate aşezările ruseşti, de sub noua orânduire, este promiscuitatea. Mari şi mici, copii şi părinţi, locuesc şi dorm într'un singur pat. Mai adeseori pe un cuptor sau după el, — pat caracteristic în Rusia. —

In fabrică, comisarul regimului dictează şi apreciază munca lucrătorului, care dacă nu-i pe placul *„Şefului"* ori al *„conducătorului"* de colhoz, uşor poate ajunge în Siberia, pe timp limitat sau pentru totdeauna.

Imbrăcămintea e standardizată, ca şi toată viaţa şi cultura bolşevică. Mănâncă şi dorm la fel. Gândesc şi activează la fel, sub conducerea comisarilor politici, în regim colectiv. —

Statul administrează şi dirijează întreaga producţie industrială. In uzină, lucrătorul e unealta statului, pentru care individul trebue să se sacrifice fără nici o raţiune, în timp de pace şi în timp de război. —

Până şi distracţiile sunt reglementate de stat. Fiecare colibă sau bordei de muncitor, are *„vorbitor"* dela radio, instalat la sediul sovietului, de unde se recepţionează numai program comunist şi conferinţe cu caracter de propagandă comunistă. Au radio, dar nu pot asculta decât ceeace li se dă dela sediu.

Teatrul este sub directa supraveghere a comisarului politic. Orice activitate culturală nu are alt scop decât infiltrarea ideologiei iudeo-comuniste. In fiecare acţiune de stat se urmăreşte propaganda şi interesul regimului, care în general se rezumă la cei câţiva comisari, mai mici sau mai mari, cari terorizează pe cei mulţi şi ignoranţi.

Muncitorul comunist nu cunoaşte nimic din rodul muncii lui. Produsele fabricei sunt comercializate direct de stat sau folosite exclusiv pentru *înarmare*. El trăieşte o viaţă de mizerie; viaţa de familie este redusă la minimum de relaţii; afecţiune şi coheziune familiară minimă. *Multă relaxare morală.*

Hainele sunt standardizate. Toţi se îmbracă la fel, fără nici o deosebire şi fără gust. Estetica nu există. Despre eleganţă, nu poate fi vorba în Rusia. Imbâcsiţi de ideologia comunistă, oamenii trăiesc cu iluzia că sunt cei mai liberi, cei mai fericiţi şi mai bine ocrotiţi de stat. Aceasta, se obţine prin

toate mijloacele de propagandă de cari dispune un regim despotic şi terorist

Fabricile şi uzinele sunt proprietatea statului, dar conduse de jidani, cari ocupă toate funcţiile de conducere, iar muncile mai grele şi mai expuse sunt lăsate pe seama plebei proletare muncitoreşti, compusă adeseori dintr'un mozaic de neamuri şi de rase de pe tot globul pământesc, ajunse în Rusia, fiind atrase de mirajul Raiului Comunist!

Toţi muncitorii trăiesc şi lucrează sub conducerea comisarilor jidani, aşa după cum luptă şi în răsboi, sub terioarea comisarilor politici.

Popor de sclavi! Popor de turmă! El nu înţelege tragedia pe care o trăieşte în cea mai neagră ignoranţă şi animalitate, în care a fost târât în cele două decenii de regim comunist.

II. — *Agricultorul*, — duce viaţă colectivă în jurul colhozului, care este exploatarea agricolă în folosul şi prin mijlocul sovietului comunal. Agricultura în Rusia are o formă caracteristică. Datorită întinderilor mari de terenuri, încă de pe vremea regimului ţarist, erau asemenea nuclee de exploatare în comun, sub numele de „Mir". Azi, colhozul este o formă a mirului desvoltată şi generalizată, sub autoritatea statului, pe întreg Imperiul Roşu!

Colhozul este potrivit spiritului slav, care se complace foarte bine în anonimatul colectiv şi în promiscuitatea iudeo-comunistă.

Membrii colhozului sunt toţi membri comuni. Prin rotaţie, trec la diferite munci, ori după specializare, după un program rânduit de sovietul colhozului, care exploatează toată ignoranţa mujicului de odinioară, rămas proletarul agricol de azi.

Maşinile agricole sunt întrebuinţate cu mare lux. La fiecare colhoz sunt din cele vechi şi noui. Multe, din cele mai moderne. Din nenorocire, prost întrebuinţate. Risipa de maşini şi de teren, caracterizează viaţa de colhoz.

Produsele agricole sunt vândute de Stat. Membrii colhozului primesc necesarul pentru existenţă şi o parte în bani, după vânzarea produselor. Fiecare individ primeşte după numărul de ore de lucru — şi aportul adus în colhoz, prin unelte, animale sau braţe de lucru.

Viaţa colhozului este asemenea vieţii de fabrică: echipe de lucru, după specialitatea fiecăruia, — ori după program. Viaţa anonimă, ce se potriveşte spiritului de turmă al slavilor! — *Anonimat şi indiferenţă, fără nici o posibilitate de selecţionare şi ridicare a valorilor, — iată caracteristica vieţii rurale din Rusia Comunistă.*

Solhozul, este o formă de exploatare agricolă direct de stat, prin crearea de ferme model. Conducătorii — ca peste tot — sunt oamenii regimului şi în mare parte *jidani*. Produsele sunt

comercializate de stat. Maşinile sunt întrebuinţate şi aici. Cu deosebire aci se tinde la diviziunea muncii la maximum şi la specializarea în culturi de: cereale, păsări, sau animale, — de o singură categorie.

Statul dispune de repartizarea venitului şi hotărăşte noile investiri. Din sumele încasate pe produsele *„solhozului"* foarte puţin revine celor ce lucrează în fermă: — ei sunt simpli funcţionari ai întreprinderii de stat.

Rezultatele sunt bune, dar numai pentru stat, care, spre deosebire de marile ferme americane private, acestea sunt numai de stat şi prin stat, spre folosul lui exclusiv. Individul, oricare i-ar fi meritul, valoarea de muncă, creaţie, iniţiativă, nu valorează nimic. Niciodată nu poate ieşi din anonimatul colectiv.

Şcoala după cum am spus, este adaptată turmei, prin cele 10 clase, — cu două cicluri: popular şi superior.

După terminarea primului ciclu, cine este mai favorizat de colhoz, urmează şi pe al doilea, iar la urmă, pe seama colhozului, urmează *„Institutul"*, adică la Universitate.

In aceste „Institute" se predă învăţământul universitar. Se dă mare atenţie studiilor agricole şi ştiinţelor tehnice şi chimice (Mecanico-industriale).

Literatura şi filosofia sunt studii secundare. Mai multă instrucţie şi doctrină comunistă. Partea morală este complet neglijată. Faţă de familie şi biserică, cea mai mare indiferenţă. Statul a avut grija să ia diferite măsuri fiscale şi de constrângere administrativă, întrucât poporul a părăsit biserica. Peste tot se observă o mare indiferenţă faţă de artă

Satele şi oraşele sunt o ingrămădire de locuinţe primitive — la sate — şi uniforme şi fără gust, la oraşe. Nici o preocupare de frumos, de estetică. Nici o grădină sau lucrare de artă. Peste tot, practicismul şi utilitarismul materialist american!

Prin sate, mizerie mai neagră ca pe vremea Ţarilor. Geamurile sunt fixe. In camere, pământ pe jos. Aerisirea nu se face de cât prin deschiderea uşei. Soarele pătrunde cu greu, din cauza stilului jos şi cu geamuri fixe şi mici.

In bazinul Donetului, prin câte sate am umblat, n'am văzut femei lucrând în casă. Femeile şi copiii stau pe cuptor şi sporovăiesc toată ziua în cea mai neagră mizerie. Copiii cresc aproape goi, în plină iarnă. Nu cunosc cămaşă la copil până la 2—3 ani.

Păduchii sunt insecta obişnuită în haine şi păr, în toate locuinţele ruseşti.

Fântânile sunt la 2—3 m. în pământ, fără nici o grijă de igiena apei. Abia au 20—35 cm. deasupra pământului, cu scânduri slabe.

Om sau animal, uşor pot cădea în fântânile ruseşti, ziua şi mai ales noaptea.

VERIFICAT 2007

In jurul caselor nu se văd garduri, pomi sau grădini. Gunoaiele se strâng în jurul casei, şuri întregi. La sate nu se văd closete. Varul este rar întrebuinţat. Hrana este puţin variată. Pomi fructiferi nu se văd. Grădini cu flori nu există. Unele colhozuri. abia acum fac încercări de pomicultură, în cadrul colhozului.

Peste tot în sate şi oraşe se poate vedea mizeria neagră a unui regim, care a îndobitocit un popor întreg în timp de un sfert de veac, dela cea mai crudă revoluţie socială.

G. Făcăoaru

Imnul Vânătorilor de Munte

Vânători
Trec uşori
Dinspre munţi la şes în zori,
Vânători,

Vânt şi ger,
Drum spre cer,
Până 'n Krim cu Lerui-Ler,
Vânt şi ger.

Spadă, scut,
Voi ne-oţi vrut
Către Nistru peste Prut,
Spada, scut.

Inima,
Frunză grea,
De sub brumă strălucea,
Inima.

Suflet plin
De har divin
Din Izvoare la Hotin,
Suflet plin.

Înălţat
Am purtat
Semnul crucii, sat de sat,
Înălţat.

Sânge Dac
Pentru veac
Ne lăsarăm, flori de mac,
Sânge Dac.

Înflorit
Am zidit
Neamului hotar sfinţit,
Înflorit.

Virgil Huzum

„ORAP“

Oficiul român de aprovizionare şi distribuirea produselor de pielărie S. A.

BUCUREŞTI

Str. Dumbrava Roşie No. 12

TELEFON 5.73.37

Adresa Telegrafică

„ORAP“

CONT CEC No. 4634

Organizaţiunea fabricilor de pielărie din toată ţara pentru procurarea în comun a pieilor, a tuturor materialelor prime şi distribuirea produselor de pielărie, înfiinţat prin D. L. No. 655 publ. în M. O. Nr. 62 din 14 Martie 1941

Centre de Colectare

IN TOATA ŢARA